

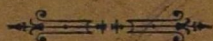
410

410
4-5

ஸ்ரீ

பரதேவி துணை.

சாவித்திரி பாடம்

இஃது

சென்னை

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மானால்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

எட்டாம் பதிப்பு

(Copyright Registered)

BHARATI VIJAYAM PRESS, TRIPPLICANE.

1950

Price 2 Annas

[விலை அறு 3]

Q25:417

N50

172822

முகவுரை.

சாவித்திரி பாடம் என்பது கர்ணபரம்பரையாய் ஆதரிக்கப் பட்டு இன்னும் உயிரோடிருக்கும் பாட்டுகள் முக்கியமானவைகளில் ஒன்று. இதில் அச்வபதி என்னும் அரசனுக்குத் தவப் பெண்ணாய்ப் பிறந்த சாவித்திரி என்பவள் பிரமனெழுத்தின்படி பங்குனி மாதம் முதல்தேதி இறந்துபோன தன் கணவர் சத்தியவான் என்பவர் உயிரை தான் செய்த கௌரி பூஜையின் பலத்தினாலும் தன் சாமர்த்தியத்தினாலும் மீட்டுக்கொண்டதோடு முக்கியமான சில வரங்களையும் இயமதர்மராஜனிடத்திலேயே பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாவித்திரியம்மன் செய்த கௌரி நோன்பாகிய மாசியும் பங்குனியும் கூடும் வேளையிற் செய்யப்படும் இந்த மாசி பங்குனி நோன்பென்பது நம்முடைய தேசத்தில் எல்லாச் சுமங்கலிகளாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு நைவேத்தியம் காரரிசிமாவும் காராமணி அல்லது துவரையும் கலந்த அடை என்னும் பணியாரம். இதனால் காரடையான் நோன்பு என்று இதை விசேஷமாய்ச் சொல்வது வழக்கம். சாவித்திரி யம்மன் காட்டில் வசித்துக்கொண்டிருந்ததனால் காரரிசியும் துவரையுந்தான் கிடைத்திருக்கலாம் போலும். ரிவேதனஞ் செய்யும் பொழுது உருகாத வெண்ணையும் ஓரடையும் வைத்தேன், ஒருக்காலும் என் கணவன் பிரியாதிருக்க வேணும்” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லுவார்கள்.

மற்றைய நோன்புகளுக்குக் கையில் சரடு கட்டிக்கொள்வது வழக்கமாயிருக்க இதற்கு மாத்திரம் சரட்டில் மஞ்சள் கோர்த்துக் கழுத்தில் கட்டிக்கொள்வார்கள் இந்த நோன்பின் முக்கிய பலன் தீர்க்க சுமங்கலியம்.

இந்தச் சாவித்திரி பாடத்தை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக் கிழமை தவறாமல் சொல்லுகிற அல்லது சொல்லக்கேட்கிற சுமங்கலிகளுக்கு அவ்வப்பொழுது விரற்கடை மங்கலியும் வளருமாம், இத்துணை மகத்துவம் வாய்ந்த இதைப் பாராயணஞ் செய்து மகாதேவியின் கிருபையை யாவரும் அடைவார்களாக.

R. S. சுப்பலக்ஷுமி அம்மாள்.

சகலவித்யா சொருபியான

ஸ்ரீ சாரதா தேவிக்கு

இந்த மகாபக்திகரமான சாவித்திரி

மகாத்மியத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்

R. S. S.

சாவித்திரி பாடம்

அதாவது

மாசி பங்குனி நோன்பு.

கடவுள் வணக்கம்

- 1 அந்தமாம் பாரதத்தில் ஆரண்ய பர்வத்தில்
சந்தரமாம் பாண்டவர்க்குத் தூயமுனிவர் உரைத்தார்
- 2 சத்தியவான் தேவி சாவித்திரி நற்கதையை
பக்தியுடன் நான் பாட பார்வதியே முன்னடவும்
- 3 தொப்பைக் கணபதியே தும்பிக்கையுள்ளவரே
விக்கினங்கள் வாராதே விநாயகரே முன்னடவும்
- 4 பச்சரிசிவெல்லம் தேங்காய் பழத்துடனே
அப்பமுடன் எள்ளுருண்டை அதிரஸம் மோதகமும்
- 5 பக்தியுடன் நான் படைப்பேன் பாலகணேசருக்கு
அற்புதமாக அருள் செய்ய வேணுமய்யா.

கதை வரலாறு.

- 6 வனத்திலந்தப் பாண்டவர்கள் வேட்டைக்கு போ
[யிருந்தாள்
பர்ணசாலை தனிலே பாஞ்சாலி தானிருந்தாள்]
- 7 சைத்திரதன் அங்குவந்து திரௌபதியை தேரில்
[வைத்து
கொண்டு சென்றுபோம்போது கூடிவந்து பாண்ட
[வர்கள்]

- 8 பஞ்சவர்கள் கோபமதாய் படைபண்ணித் தான்
[ஐயித்து
ஐங்குடுமிவைத்து அவனைத்துறத்திவிட்டாள்
- 9 சைத்திரதன் போனபின்பு சலித்துமந்தப் பாண்டவர்
மிகவும் மனதுநொந்து வீரரங்கு வீற்றிருந்தாள் [கள்
- 10 தருமபுத்திர ராஜா சலித்தே மனந்தளர்ந்து
தலைகுனிந்து சோகித்து தருமரங்கு வீற்றிருந்தார்.

பாண்டவர்களிடம் மார்க்கண்டேயர் எழுந்தருளுதல்.

- 11 வந்தங்கு தோன்றினின்றார் மார்க்கண்ட மாமுனியும்
எழுந்து நின்றபாண்டவர்கள் எதிர்கொண்டடி
[பணிந்து
- 12 ஆஸனத்தில் வைத்து அருகிருந்து தருமர்சொல்வர்
கேளுமையா மார்க்கண்டரே எங்களுட கிலேசத்தை
- 13 எங்களைப்போல் கிலேசத்தோர் உண்டோ உலகதனில்
(என்) தம்பியர்போல் சோகித்தோர் உண்டோ
[தரணிதனில்
- 14 எந்தனுடசோகம் இருக்கட்டு மென்றாலும்
(என்) தம்பிமார்க்சோகம் சகித்திருந்தோ மாணலும்
- 15 எங்களுட திரௌபதையாள் ஏந்திழையாள் பட்ட
என் ஹிருதயம்பிளந்து எரிகிறது கண்டிரா [துக்கம்
- 16 (நாங்கள்) தாஸாளாய்ப்போனவுடன் தன்மானங்
[காத்து நின்றாள்
எங்களையும் மீட்டுவிட்டாள் ஏந்திழையாள் திரௌ
[பதையும்
- 17 இவளைப்போல் பதிவிரதை இவ்வுலகிற் கண்ட
[துண்டோ
(என்று) இஷ்டர் உரைக்கலுமே ஏதுரைப்பார்
[மார்க்கண்டர்
- 18 பதிவிரதையானவர்கள் பிரபஞ்சத்தில்ரொம்பஉண்டு
உம்முடைய பத்தினியாள் உத்தமிதான் ஆனாலும்

- 19 இன்னும் பதிவிரதைகள் ஏற்றமுள்ளார் சற்கதைதையை
இன்பமுடன் கேளுமென்று எடுத்துரைத்தார்
[மார்க்கண்டீயர்]

மார்க்கண்டேயர் நளராஜன் சரிதமுரைத்தல்.

- 20 வீரசேனன் குமாரன் வீரியவான் நளனொருக்கால்
சூதுகளாடி ராஜ்யம் தோற்று மனந்தளர்ந்து
- 21 சொக்கட்டான் ஆட்டத்தால் தோற்றுத் தரணிவிட்டு
தமயந்தி தன்னுடனே தயங்க வனத்தில்வந்து
- 22 ஏகவஸ்திரந்தரித்து இரண்டாகவே கிழித்து
நடுக்காட்டில் தன்னுடைய நாயகியைத் தான்பிரிந்து
- 23 கார்க்கோடகன் கடித்து கருகியவர் மேனியெல்லாம்
(அவர்) தேகம் தெரியாதே தேசாந்தரம் வசித்தார்
- 24 தமயந்தி நாயகரைத்தேடி வனந்திரிந்து
பதிவிரதை அக்கினியாய் வேடனே நீருக்கி
- 25 நாயகரைக் காணாதே ராஜ்ஜியத்தில் வந்திருந்து
தன்பதிவிரதா தர்மத்தால் பர்த்தாவைத் தான
[டைந்தாள்]
- 26 இன்னம் புதுமையுண்டு ஏற்றகுலப் பாண்டவர்காள்
இன்னோரிதிகாஸம் எடுத்துரைப்பேன் பஞ்சவர்காள்

மார்க்கண்டேயர் ஸ்ரீராமமூர்த்தி சரிதமுரைத்தல்.

- 27 தசரதபுத்திரனார் ஸ்ரீராமசந்திரனார்
கைகேயி வாக்கியத்தால் கானகத்தில் அலைந்து
- 28 வைதேகியைப் பிரிந்து மாணையவர் பின்தொடர்ந்தார்
வாளரக்கன் வந்து மைதலியைக் கொண்டுசெல்ல
- 29 திரும்பிவந்தராகவரும் சீதைையைக் காணாதே
சுகீவன் என்னுமந்த தோழனுடன் கூடிவந்து
- 30 அலைகடல் தன்னில் அணைபோட்டு லங்கைவந்து
தசமுகனைச் சம்ஹரித்து சீதை சிறை மீட்க

- 31 (அவள்) பதிவிரதா தருமத்தால் அக்கினிப்பிரவேசம்
[பண்ண
அதிக சுகிர்தத்துடனே அயோத்தி தனையாண்டிருந்
[தார்
- 32 இன்னம் புதுமையுண்டு ஏற்றகுலப் பாண்டவர்காள்
இன்னமொரு பதிவிரதை இதிகாசம் நானுரைப்
[பேன்.

மார்க்கண்டேயர் சாவித்திரி சரிதமுரைத்தல்.

- 33 மத்திரதேசம் மகிமை யுள்ள ராஜ்ஜியத்தில்
அசுவபதியென்னும் அவருமொரு ராஜாவாம்
- 34 தருமத்தவருதே தரணி தன்னை ஆண்டிருந்தார்
புண்ணியங்கள் செய்து புவனங்கள் ஆண்டிருந்தார்
- 35 புத்திரனில்லை என்று புகழுடைய ராஜரப்போ
சந்தாவமில்லை யென்று தாபம் மிகவடைந்தார்
- 36 நாரதரங்கு மப்போ நலமாய் எழுந்தருள
கண்டுமந்த ராஜா கைகூப்பியே பணிந்து
- 37 மைந்தரில்லாக் குறையைச் சொல்லி மனந்தளர்ந்தார்
கேட்டுமந்த நாரதரும் கிருபையுடனே ஏதுசொல்
[வார்
- 38 சாவித்திரி தேவியை நீர் சிந்தை தன்னில் நினைந்து
ஓமங்கள் செய்து நேமத்துடனிருந்தால்
- 39 (அந்த) தேவி கிருபையால் ஜயமுண்டு என்று
[சொல்லி
அக்கினியில் ஓமங்கள் பண்ணிவைத்தார் நாரதரும்
- 40 அந்தணர்க்கும் தேவர்கட்கும் அவிர்ப்பாகமுங்
[கொடுத்து
வந்தனங்கள் பண்ணி மகாராஜர் வீற்றிருந்தார்
- 41 அக்கினி குண்டத்தின் நடுவிலொரு தேவிவந்தாள்
அறிவீரோ பாண்டவர்காள் அவளுடைய ரூபத்தை
- 42 அதிகாலை தன்னில் பிரம்மமாய்த் தானிருப்பாள்
மத்தியான்ன காலம் ஜெகத் ஜோதியாயிருப்பாள்

43 சந்தியா காலத்தில் சந்திரகாந்தப் பட்டுடுத்தி
அனுஷ்டானஞ் செய்திருக்கும் அன்புடைய பக்தர்
[களின்]

44 மகத்துக்கள் தங்களுட மனதில் விளங்கிடுவாள்
இப்படிப்பட்ட ஏற்றமுள்ள தேவியப்போ

45 மூர்த்திகரித்து அரசன் முன்னே விளங்கினின்றாள்
கண்டு மந்தராஜன் கையை உயரவெடுத்து

46 பக்தியுடன் துதித்து பாதங்களில்வணங்கி [மோ
(அம்மா) நீர் ஆத்மஸ்வரூபமோ அற்புத விக்ரஹ

47 பிரம்மஸ்வரூபமோ பேதமற்ற வஸ்துவோ
திக்குப்பாலாளோ திருமூர்த்தி நீர் தாமோ

48 (நீர்)யாரோ எனக்கு அறிய உரையுமென்றார்
கேட்டுமந்த சாவித்திரி கிருபையுடன் ஏதுரைப்பள்

49 நான்முகனார் அனுப்ப நானும் வந்தேன் ராஜாவே
நான்முகர் சொன்னபடி நானுமிப்போதுசொல்வேன்

50 புத்திரரும் இப்போவில்லை புகழுடைய ராஜாவே.
இனிமேல் உண்டாகுமையா இப்பொழுது தானு

51 இந்தத் தபஸுக்கு ஏற்ற பலனாக இப்போ [மில்லை
(உம்ம) கடுந்தபஸுக்கேற்ற கன்னிகையாய் நான்
[வருவேன்]

52 கன்னிகையாய் வந்து அவதரிப்போம் இப்பொழுதே
என்று சொல்லி சாவித்திரி அந்தர்த்தானமடைந்
[தாள்.]

சாவித்திரியம்மன் அவதாரம்.

53 அந்தர்த்தான மாய் அவள் மறைந்த பிற்பாடு
பட்டமகிஷி யராம் பாராளும் தேவியிடம்

54 மாளவி என்னும் மஹராஜன் தேவியரின்
திருவயிற்றில் வந்து பிறந்தாளே தேவியரும்

55 வந்து பிறந்த அம்மன் வடிவழகை நீர்கேளும்
சந்திரன்போல் முகமும் தாமரைப்பூப்போல் நிறமும்

- 56 சிவந்த அதரமும் செம்பவழ வாயழகும்
வெள்ளை நிறமும் மேனியுட கட்டழகும்
- 57 கறுத்தகுழல் சுருளும் கண்மலரும் காதழகும்
பாதவடிவழகும் பாங்குடைய கைத்தலமும்
- 58 கோடிகுரியர் வந்து கூடியுதித்தாப் போல்
சித்திரித்த பொம்மைபோல் தேவி பிறந்தாளே
- 59 அசுவபதி கேட்டு அதிகசந்தோஷமுடன்
சித்திரமாம் பொய்கைதனில் சடுதியாய் வந்திறங்கி
- 60 தீர்த்தங்களாடி செந்நெற்கள் கொண்டுவந்து
விரைதானஞ் செய்து வேதியர்கள் எல்லார்க்கும்
- 61 ஆயிரம் பால்பசுக்கள் அந்தணர்க்குத் தான்
[கொடுத்து
பூதானஞ் செய்தார் பூசராளெல்லவர்க்கும்
- 62 அரண்மனைகள் வீதிகளும் அலங்காரம் செய்து
[வைத்து
ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்தார் அசுவபதி ராஜாவும்
- 63 முத்திழைத்த கோவிலுக்கு மூப்பி என்னும்தாஸி
[யவள்
பட்டு மடிப்பின்மேல் பாலகியைக் கொண்டுவந்து
- 64 அசுவபதிராஜா அடிமடியில் வைத்திடவே
(ராஜா) உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால் கண்ணிலொற்றி
- 65 பொன்னுரைத்து நாவிலிட்டார் புத்திரிக்கு அப்
[பொழுது
ஜாதகர்மம் நாமகர்மம் செய்து மந்தராஜாவும்
- 66 கடுந்தபஸால் வந்திட்ட கட்டழகி தேவியரை
சாவித்திரி யம்மனென்று சந்தோஷமாயழைத்தார்
- 67 மாதாமனமகிழ வளர்ந்தாளே மங்கைநல்லாள்
தாயார் மகிழ தவிழ்ந்து விளையாடினாள்
- 68 தத்தடியிட்டு நடந்தாளே தையலரும்
சித்தாடைகட்டி தெருவில் விளையாடி வந்தாள்
- 69 சுக்லபக்ஷச் சந்திரன் போல் சுந்தரியும் தான் வளர்
[ந்தாள்
மகாலக்ஷ்மியைப்போல வடிவழகாய் இருந்தாள்

- 70 இவளுடையரூபத்தைக் கண்டனந்தம் ராஜாக்கள்
(நமக்குக்) கிட்டாது என்றெண்ணிக் கேட்காதிருந்
[தார்கள்]
- 71 மாதாபிதாவும் அம்மன்வடிவழகைக் கண்டுநந்து
(இவள்) அழகுக்கிசைந்த பர்த்தா யாரை வரித்திடு
- 72 என்று எண்ணி ராஜாவும் ஏக்கம் பெரிதாக [வோம்
சாவித்திரியம்மனுடன் தானேதெடுத்துரைப்பர்]
- 73 (இந்த) உலகமெல்லாந்திரிந்தேன் உன்னழகிற்கேற்ற
[பர்த்தா
காணோமே எங்கும் என் கண்மணியே நியுமிப்போ]
- 74 சதுரங்கசேனையுடன் தோழிமாரோடும் சென்று
(நீ) தானே வரித்துவா தார்குழலே என்று சொன்னார்
- 75 ஏதுபிதாவே இப்படியும் சொல்வீரோ
ஏற்குமோ தர்மமிது எங்கேயானாலு முண்டோ
- 76 தந்தையன்றோ கன்னிகையைத் தானம்கொடுத்த
[திடுவர்
தந்தையரும் இல்லாட்டால் சகோதரரும் செய்
[திடுவாள்]
- 77 சகோதரரும் இல்லாட்டால் தாயார் நடத்திவைப்பள்
தாயாருமில்லாட்டால் தானே வரித்திடுவள்.
- 78 என்று சொல்ல சாவித்திரி ஏதுசொல்வர் ராஜாவும்
உலகமெல்லாந் திரிந்தேன் உன்னழகுக் கேற்ற
[பர்த்தா]
- 79 வையகமெல்லாந் திரிந்தேன் வடிவுக்கிசைந்த பர்த்தா
(உன்) அழகுக்கிசைந்தபர்த்தா காணேனே ஆரண
- 80 நீதானே வரித்துவா தார்குழலே குற்றமில்லை [ங்கே
(என்று) அசுவபதி ராஜா அவரும் விடையளிக்க.

சாவித்திரியம்மன் கணவரை வரித்தல்.

- 81 அப்போது சாவித்திரி அதிகலஜ்ஜை தன்னுடனே
மாதாவிடையளிக்க மனதொத்த தோழியுடன்

- 82 அநேகஞ் சேனையுடன் அந்தப்புரங் கடந்து
தேரின் மேல் ஏறி தேசமெல்லாம் ஆராய்ந்து
- 83 தேசமெல்லாங் காணாமல் திகைத்து வனத்திற்
[வந்தாள்
(ஒரு) நந்த வனந்தனிலே ஞாயி ருதித்தாப்போல்
- 84 நல்லமலரெடுக்கும் நாயகரைக் கண்டவுடன்
புஷ்பம் பறிக்கும் புண்ணியரைக் கண்டவுடன்
- 85 இவர்தாம் நமக்கேற்ற இஷ்டபர்த்தா என்றறிந்து
மனதுக்கிசைந்த பர்த்தா வரித்தே திரும்பிவந்தாள்
- 86 அப்பொழுது நாரதரும் அங்கே எழுந்தருளி
அசுவபதி கொலுவில் அவருமங்கு வீற்றிருந்தார்
- 87 நாரதரையும் பிதாவையும் நன்றாய் நமஸ்கரித்தாள்
நாரதர் பார்த்து ராஜனுடன் ஏதுரைப்பர்
- 88 கன்னிகைக்குத் தக்க கணவரை நீர் தேடாமல்
(நீர்) தாமிருக்க ராஜாவே (அவள்) தானே வரித்து
[வந்தாள்
- 89 (என்று)மங்கையந்த சாவித்திரிமதிமுகத்தைத் தான்
[பார்த்து
(அம்மா நீ) யாரைவரித்துவந்தாய் அன்னமே
[சொல்லுமென்றார்
- 90 சாலுவதேசாதிபதி தன்பதியைத் தானிழந்து
காட்டினில் வந்து கடுத்தபசு செய்திருக்கும்
- 91 யவசேன ராஜருட ஏற்ற முள்ள புத்திரனார்
அவரை வரித்து வந்தேன் என்றாளே ஆரணங்கு
- 92 அப்பொழுது நாரதரும் அதிக கிலேசமுடன்
இவள் மனதைத் தானறிய எண்ணியே நாரதரும்
- 93 கையைப் பிசைந்து கலங்கி யவர் சொல்லலுற்றார்
(நீ) அறியாயோ பெண்ணே அவருடைய காரியத்தை
- 94 அதிககுண முள்ளவர்தான் அந்தக்கரணசுத்தியுண்டு
சகலகுண சம்பன்னர் தருமிஷ்டர் தானுமவர்
- 95 ஆனாலொரு தோஷம் இருக்கிறதுகாணாய் நீ [கிறேன்
அந்தவொரு தோஷத்தை இப்பொழுதே சொல்லு

9B
2-12-3

- 96 இன்றுமுதல் ஒருவருஷம் முன்னூற்றறுபதாநாள்
மத்தியான காலம் மரணம் வருமென்று சொன்னார்
- 97 மரணமவர்க் கென்று மகாத்மாவுஞ் சொன்னவுடன்
அசுவபதி கேட்டு மிகவும் மனங்கலங்கி
- 98 இதென்ன விசாரமென்று ஏக்கம் பிடித்தவரும்
சாவித்திரியம்மா நீ சந்தோஷ பர்த்தாவை
- 99 வேறே வரித்திடுவாய் மெல்லியரே என்னுரைக்க
வேறே வரியுமென்க விவேகமுள்ள கன்னிகையும்
- 100 பதிவிரதை யாவார்கள் பர்த்தா வரித்தபின்பு
பலபுருஷர் தேடுவரோ பதிவிரதா பங்கமன்றோ
- 101 அழகற்றானாலும் அதிமூடனாலும்
குணமற்றானாலும் குருபியேயானாலும்
- 102 அந்தமில்லானாலும் ஆயுளில்லானாலும் [தாள்
அவரே எனக்கிசைந்த இஷ்டபர்த்தா என்னுரைத்
- 103 மனதுக்கிசைந்த பர்த்தா வரித்துவந்தேன் எந்தனை
[யும்
கன்னிகாதானம் கொடுங்களென்றாள் கன்னிகையும்
- 104 நாரதரப்போ நன்மையுடன் ஏது சொல்வர்
(அவள்) தாலி பலத்தால் (தரும) ராஜரையுந் தான்
[ஜெயிப்பள்
- 105 அவள் மனதுதிடத்தாலே மிருத்யுவையும்ஜெயிப்பள்
அசுவபதி ராஜாவே (உம்ம) அலங்காரக் கன்னி
[கையை
- 106 சத்தியவானுக்குத் தானங் கொடுங்களென்றார்
என்றுசொல்லி நாரதரும் யதாஸ்தானம்போய
[டைந்தார்.

சாவித்திரியம்மன் திருக்கல்யாணம்.

- 107 சாவித்திரியம்மனுடன் தாயாருந் தோழிகளும்
பட்ட மகிஷியரும் பல்லக்கில் ஏறி வந்தாள்
- 108 சதுரங்க சேனையுடன் தானுமந்த ராஜாவும்
தேரின் மேலேறிவந்தார் தீரமுள்ள அசுவபதி

- 109 பொன்னுடனே பூஷணமும் பெட்டகத்திற்
[ருனெடுத்து
பலவிதமாம் பண்டங்கள் கொண்டு வந்தார்
[வண்டிகளில்
- 110 யானை குதிரைகள்மேற் கொண்டு வந்தாரங்கமணி
தானை வெள்ளஞ்சேனையுடன் தானும் வந்தார்
[அசுவபதி
- 111 நாகஸுரமுழங்க நான்கு வகைசேனையுடன்
வந்தாரே அசுவபதி வளமான காடுதன்னில்
- 112 இரண்டு கண்ணுமில்லாத யவசேன ராஜரங்கே
காட்டிலிருந்து கடுந்தபஸு பண்ணுகிறார்
- 113 அசுவபதி ராஜா அவருடைய கிட்டவந்து
ஆலிங்கனமும் பண்ணி அதிக சந்தோஷமுடன்
- 114 யவசேன ராஜருடன் ஏகாசனத்திருந்தார்
இஷ்டரைக்கண்டு யவசேனர் தான் மகிழ்ந்து
- 115 வந்திரோ அசுவபதி வளமான காடுதன்னில்
காரணங்களுண்டோ உரையீர் கடுகுவென்றார்
- 116 காரணங்கள் சொல்லுகிறேன் கற்பகமே நீர்கேளும்
(உம்மிட) அமிர்த குமாரனுக்கு (என்) அழகுடைய
[கன்னிகையை
- 117 கன்னிகாதானம் தருவேன் நான் என்றுரைத்தார்
அப்போ யவசேனர் அதிக சந்தோஷமுடன்
- 118 உமக்கும் நமக்கு மிது உத்தம சம்பந்தம்
எப்போது கூடுமென்று இருந்தேனே ராஜாவே
- 119 நான் ராஜ்ஜியப் பிரஷ்டமாய் நாடு விட்டுக்காட்டில்
காட்டினில் வந்தோம் கண்கள் தெரியவில்லை [வந்து
- 120 காய் கிழங்குதான் புஜித்து கடுந்தபஸு பண்ணு
[கிறோம்
இந்த அருந்தபஸு பண்ண அறிவாளோ ஆரணங்கு
- 121 யவசேனர் தானுரைக்க ஏற்றமுள்ள அசுவபதி
அருந்தபஸு செய்யுமுங்கட் காதரவாய்த் தானி
[ருப்பள்

- 122 கலங்காதிருமென்று கலியாணம் நிச்சயித்து
காடுதிருத்திப் பவழக்கால் தான் நிறுத்தி
- 123 ஆகாசவெளிக்கு மேற்கட்டுக் கட்டியவாள்
மேல்கட்டுக் கட்டி விடுதிப் பூக்கள் தொடுத்து
- 124 தோரணங்கள் கட்டி சுந்தரமாம் பந்தலிலே
தூணுக்கிடையில் தூண்டா விளக்கேத்தி
- 125 அசுவபதிராஜா ஆக்கினையுந் தப்பாதே
கலியாண மண்டபமும் காக்கியுடனே அமைத்தாள்
- 126 அசுவபதிராஜாவின் அலங்காரக் கன்னிகையை
சுந்தநாதித் தைலமிட்டு தாதியர் நீராட்டி வைத்தார்
- 127 பச்சை மஞ்சள் பூசி பைங்கிளிக்கு நீராட்டி
அற்புதமாம் சுந்தரிக்கு அலங்காரஞ் செய்தார்கள்
- 128 பரந்ததொரு நெற்றியிலே பொட்டுமிட்டாள் மையு
[மிட்டாள்
கொத்ஸுவைத்துப் பின்னி குழல் வாரிப் பூமுடித்து
- 129 குப்பியிற் பன்னீரும் குளிர்ந்திருக்கும் சுந்தனமும்
சிற்றிடையாள் சாவித்திரி தேகத்திற் பூசிவிட்டாள்
- 130 வசிஷ்ட ரிஷியுடனே வாமதேவர் காசிபரும்
வனத்திலேயுள்ள மற்றும் ரிஷிகளுடன்
- 131 முற்றின தேங்காய் முன்னூரு கொண்டு வந்து
விக்கின விநாயகர்க்கு வேண்டித் தேங்காயுடைத்து
- 132 மைகுழலாள் சாவித்திரி மாதாபிதாவுடனே
வீற்றிருந்தாள் மணையில் விருதங்கள் செய்ய
[வென்றே
- 133 வசிஷ்ட மஹாரிஷியும் மந்திரங்கள் உச்சரிக்க
பாலிகையுந்தான் தெளித்து பாலமிர்தந் தான்
[சொரிந்தாள்
- 134 அந்தரங்கத் தேதாழியர்கள் அம்மனண்டையினிற்
மங்களங்கள்பாடி மான்கவரி வீசினார். [குழந்து
- 135 பொற்றாமரை நிறத்தாள் (பூர்ண) சந்திரனைப் போல்
[முகத்தாள்
கட்டழகி சாவித்திரி கைதனிலே காப்பிசைத்தார்

- 136 தம்மாணி மார்பன் சத்தியவான் அப்பொது
விக்கினங்களில்லாதே விருதங்கள் பண்ணியவன்
- 137 சாந்தியுடன் ஓமம் சத்தியவான் செய்துமப்போ
பரதேசிக் கோலம் புறப்பட்டார் பாவனையாய்
- 138 அசுவபதிராஜா அருகினிலே கிட்டவந்து
மஞ்சமணித்தே தங்காய் வாழ்த்தியவர் கைக்கொடுத்து
- 139 கன்னிகையை நான் தருவேன் என்றே அழைத்து
ஆணை மேலேறி அலங்காரக் காஷியுடன் [வந்தார்
- 140 மாலையிட்டு சாவித்திரி மணவாளர் தன்னுடனே
பூவால் அலங்கரித்த பொன்னாஞ்சல் ஆடிநின்றாள்
- 141 பென்னாஞ்சல் தானாடப் பெண்கொடிமார் தான்பாட
வாத்தியங்கள் தான்முழங்க மங்கையர்கள் தான்பாட
- 142 நிறைநாழி முத்தெடுத்து நெய்விளக்குத்
[தானெடுத்து
மங்களஹாரத்தி எடுத்தார்கள் மங்கையர்கள்
- 143 வேதகோஷங்களுடன் விருதும் பலமுழங்க
விரைக்கோட்டைமேலே வீற்றிருந்தார் சத்தியவான்
- 144 அசுவபதி ராஜாவும் அவருடைய தேவியுமாய்
சத்தியவான் காலைப் பொற்தட்டின் மீது வைத்து
- 145 பாலினாற் காலலம்பி பட்டாலே தான் துடைத்து
கன்னிகையைக் கைப்பிடித்து சத்தியவான் கைக்
[கொடுத்தார்
- 146 கன்னிகாதானம் காஷியுடன் செய்தபின்பு
மறையோர்கள் கைக்கொடுத்து மங்கிலியம் வாழ்த்து
[மென்றார்
- 147 மங்கிலியம் தொட்டு மறையோர்கள் எல்லவரும்
வாழ்வீர் வளமையுடன் மைந்தர்களைப் பெற்றிடுவீர்
- 148(அம்மா)உன் ஐயரைப்போல அவனிமுழுதும்
[ஆள்வீர்
உன் தாயைப்போல் மாமியைப்போல் (சௌ) பாக்கிய
[வதியாயிருப்பீர்
- 149 நிற்பீர் நிலைத்திடுவீர் நீடுழிவாழ்ந்திடுவீர்
தர்லி முடுக்கினால் சந்தோஷமாயிருப்பீர்

- 150 மங்கிலியம் வாழ்த்தி மறையோர்கள் தான்கொடுத்த
[தாள்
பட்டெடுத்து ஓதிக்கொடுத்தாளே பாவையர்க்கு
- 151 குலநாயகிக்குக் கொசவாமுந் தாழவைத்து
வலமாய் இடைநெருங்க வைத்து மடிசாரிசைத்தாள்
- 152 மங்கைநல்லாள் சாவித்திரி மடிதனிலே வீற்றிருக்க
விரைக்கோட்டைமேலே வீற்றிருந்தார் அசுவபதி
- 153 மறையோர்கள் வாழ்த்த மங்கள வாத்தியம்முழங்க
மங்கிலிய தாரணமுஞ் செய்தார் மனோகரமாய்
- 154 சாவித்திரி தேவியுடன் சத்தியவான் வீற்றிருந்து
காராவின் நெய் சொரிந்து காக்கி ஓமங்கள் பண்ணி
- 155 அம்மி மிதித்து வந்தாள் அருந்ததியைப் பார்த்து
[வந்தாள்
ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி அனுக்கிரகித்தார்மா
முனிகள்
- 156 கடல்போல் முழங்கு மந்தக்கலியாணப் பந்தலினில்
எடுத்துமொரு ஜாடிபணம் ஏற்றமுடனே வழங்கி
- 157 அன்னமுடன் பாயஸமும் அபூர்வபணியாரங்களும்
திருப்தியுடன் புஜித்தார் தேவர்முதல் யாவர்களும்
- 158 புசித்து எழுந்துமவாள் பொடிதேய்த்துக்கையலம்பி
போஜன தாம்பூலம் புண்ணியருந்தான் கொடுத்தார்
- 159 நாலுநாள் ஹோமமுடன் கலியாணம் ஆனபின்பு
அசுவபதி, ராஜாவும் அவருடைய தேவியரும்
- 160 புத்திரியைத் தானணைத்து புத்தி சொல்லி முத்த
[மிட்டு
மத்திர தேசம்போனார் மஹாராஜர் தேவியுடன்.

சாவித்திரியம்மன் கௌரி நோன்பு செய்தல்,

- 161 சாவித்திரியம்மன் சலியா மனதுடையாள்
காமித்திரியம்மன் கடுந்தபஸு-செய்யலுற்றாள்

- 162 நாரதர் சொன்னதொரு நாளைக்குறித்து வைத்து
அவர் சொன்னகால அளவை மனதில் வைத்து
- 163 ஆபரணம் பூணும் அபேட்சைகளுமில்லாமல்
மரவுரி கிருஷ்ணசனமும் மங்கையருந்தான் தரித்து
- 164 மாமிமாமன் சிச்ருஷை மகிமையுடன்செய்துவந்தாள்
பர்த்தாவின் சிச்ருஷை பக்தியுடன் பண்ணி
[வந்தாள்]
- 165 கௌரியைப் பூஜித்துக் கிளிமொழியாள் நோன்
[பிருந்தாள்]
உபவாஸ மகாவிரதம் உத்தமியுந் தானிருந்தாள்
- 166 அமாவாசை பெளர்ணமியும் அஷ்டமிசதுர்த்தசியும்
மாஸம் முதல் தேதியிலும் (மஹா)தேவியரைப்
[பூஜித்தாள்]
- 167 பஞ்சபர்வத்தில் பார்வதியைப் பூஜைசெய்தாள்
பார்வதி தேவியை நோக்கித் தவமிருந்தாள்
[பாவையரும்]
- 168 மூன்று நாள் மௌனவிரதம் மிருது குழலாள் தானி
உபவாஸமாகவிருந்தாளே உத்தமியாள் [ருந்து]
- 169 பால்குன மாதம் முதல் நாள் பாவைநல்லாள் சாவித்
நாரதர் வாக்கியத்தை நன்றாகவே உணர்ந்து [திரி]
- 170 மஹரிஷி சொன்னதொரு நாளு மிதுவாகு மென்று
அதிகாலையில் எழுந்து அம்பிகையைப் பூஜைபண்ணி
- 171 பக்திபெரிதாலே பரதேவியைச் சிந்தை பண்ணி
பாரணைகள் பண்ணுதே பத்தினியுந் தானிருந்தாள்
- 1.2 மாமனார் மாமியார் மங்கைதனை நோக்கி யவாள்
பாரணைகள் பண்ணுமம்மா பைங்கிளியே என்று
[சொன்னாள்]
- 173 அம்மா ஆரஞ்சாமத்தில் அஸ்தமித்த பிற்பாடு
போஜனங்கள் பண்ணுகிறேன் புண்ணியர்காள்
[என்றுரைத்தாள்]
- 174 தபஸில் திடமுடைய சத்தியவான் அப்பொழுது
காட்டிற்குப்போக வென்றும்¹காய் கிழங்கு வெட்ட
[வென்றும்]

- 175 கோடர்லி தானெடுத்துத் தோள் தனிலே வைத்து
விறகொடித்துநானும் வரேன் என்று வழிநடந்[மவன்
- 176 வேகமுடன் நடக்க மெல்லியருங் கிட்ட வந்து [தான்
நானும் வரேன் காட்டினிற்கு நாயகரே என்று
[சொன்னார்
- 177 மாதா பிதாவின் அனுமதியைக் கேட்டுவந்தால் [ஞர்
கூடவா என்னுடனே கொம்பனையே என்று சொன்
- 178 இருமிங்கே என்று சொல்லி ஏந்திழையாள் சாவித்
ஓடி ஒருநொடியில் ஓட்டமுடன் கிட்டவந்து [திரி
- 179 மாதாபிதாவை வணங்கியே மங்கையரும்
காட்டுக்குப் போய் வருவேன் கணவருடனாக [நின்றாள்
- 180 அனுப்பிவைக்க வேணுமென்று அன்புடனே கேட்டு
(அம்மா) நீ இத்தனை நாள் தன்னில் கேட்டதில்லை
[இந்த வரம்
- 181 பட்டினியாக இருக்கின்றாய் பைங்கொடியே [கள்
போய்வாரும் சடுதியில் என்றுரைத்தார் புண்ணியர்

சாவித்ரியம்மன் கணவருடன் காட்டுக்கு ஏகுதல்.

- 182 ஓடிநடந்து வந்து உத்தமியாள் சாவித்திரி
பர்த்தாவின் பாதம் பணிந்து நமஸ்கரித்து
- 183 பின்னே நடந்தாளே பொற்கொடியாள் சாவித்திரி
சத்தியவான் தன்னுடைய தேவியரின் கைப்பிடித்து
- 184 இந்தக் காடு தன்னுள் பாராய் கமலப் பூநாயகியே
விருஷஞ் செடி கொடிகள் பாராய் நீ மெல்லியரே
- 185 புஷ்பங்கள் பூத்துச் சொரிவதைப்பார் பொற்
மானுங் கலையும் வினையாடுவதை நீ பாராய்[கொடியே
- 186 தாமரை ஓடைகளைப் பாராய் நீ தார்குழலே [வர
என்று சொல்லி சத்தியவான் இங்கு மங்கும் காட்டி
- 187 (அவள்) அதுவொன்றும் பாராதே அந்தஃகரணம்
[நடுங்கி
நாரதர் சொன்னதொரு நாழிகையை எண்ணிவாராள்

- 188 தவசிலனாகுமந்த சத்தியாவானப்பொழுது
காட்டினிலுள்ள கனி கிழங்கு தான் பறித்து
- 189 பழங்கள் பறித்துமவர் தழையினால் கட்டிவைத்து
கண்டகக் கோடாலியினால் கட்டை பிளக்கலுற்றார்.

எமதர்மராஜன் சத்தியவான் ஜீவனைக் கொண்டோபோக்தல்

- 190 கட்டை பிளக்கும்போது கண்கள் கலங்கியவர்
தலையுங் கிருகிருக்கத் தன் வசங்களன்றியிலே
- 191 தலையு மிகவலிக்கத் தன்னுடம்பும் வேர்த்துவிட
நித்திரையுஞ்செய்ய வருகுதிப்போ நேரிழையே
- 192 (என்று) வந்து விழுந்தான் மலைபோல சத்தியவான்
மடியில் விழுந்தவுடன் மங்கையவள் கலங்கி
- 193 உள்ளம்பறக்க அம்மன் உடம்பு நடுநடுங்க
ஆம்பல்மலர்க்கண்ணாட்கு அடிவயிறு தானெரிய
- 194 நெஞ்சம் கலங்கியம்மன் நீலவிழி நீர்சொரிய [தாள்
மஹாதேவியைத் துதித்து மரத்தடியில் வீற்றிருந்
- 195 அங்கோர் மஹாபுருஷன் அதிருபந் தன்னுடனே
கிரீடமும் குண்டலமும் கேசவனார்போல் நிறமும்
- 196 கறுத்ததொருமேகம் காளமுகில்போல் வடிவும்
பீதாம்பரமும் பெருத்தமுத்து மாலைகளும்
- 197 சிவந்தபுஷ்ப மாலைபூண்ட சுந்தரனார் பேரொளியும்
கண்டுமந்த சாவித்திரி கணவரைக் கீழேவைத்து
- 198 பிரதக்ஷணமாகவந்து பணிந்து நமஸ்கரித்தாள்
தீர்க்க சுமங்கலியாயிரு வென்றார் அப்பொழுதே
- 199 இதுவேசகுனமென்று எடுத்து முடிந்தாள் தலைப்பில்
எமராஜரை வணங்கி ஏந்திழையும் கேட்கலுற்றாள்
- 200 ஆத்மஸ்வரூபமோ அற்புதமாம் விக்கிரகமோ
பிரமஸ்வரூபமோ பேதமற்ற வஸ்துவோ
- 201 (என்)ஹிருதயந்தனில் வசிக்கும் எமராஜர் நீர் தாமோ
(நீர்) யாரென்றெனக்கு அறியவுரையு மென்றாள்

- 202 சத்துக்கள் கண்ணுக்கு நான் சந்தோஷமாயிருப்
[பேன்
அசத்துக்கள் கண்ணுக்கு அதிகோரமாயிருப்பேன்
- 203 பாபிகள் கண்ணுக்கு (நான்) பயங்கரமாயிருப்பேன்
பாபி இல்லார் கண்ணுக்கு பிரம்மவடிவாயிருப்பேன்
- 204 எமதர்மராஜ ரென்பாள் என்னுடையநாம தேயம்
சுகிர்தத்தினு லுனக்குத்தோன்றினேன் நானுமிப்
[போ
- 205 (என்று)பாசக்கயிறெடுத்துபரபரென்ன த்தான்பூட்டி
ஒரு இசிப்பாய்த்தான் இசித்து உத்தமரைக்கொண்டு
[சென்றார்

சாவித்திரியம்மன் எமதர்மர்பின்சென்று வரம்பெறுதல்

- 206 சாவித்திரியம்மன் சரேலென்று தானெழுந்து
பகழி மிருகந்தீண்டாது பர்த்தாவை ரகைபண்ணி
- 207 தழைந்தமரம் வளைத்து தழையொடித்து மேல்மூடி
கிளையின் இலை பறித்துக் கணவரை மூடிவைத்து
- 208 பின்னே நடந்தாளே பொற்கொடியும் தருமருடன்
பின்னால் நடக்கலுமே பெருமாள் திரும்பி நின்னு
- 209 ஏன் பெண்ணே சாவித்திரி என்னைத் தொடருகியும்
அதிதூரம் வழிநடந்தால் அதிக இளைப்பாகும்
- 210 போவாய் நீ ஊர் நோக்கிபொற்கொடியே என்று
[சொன்னார்
(ஐயா) பர்த்தாவுடன் நடந்தால் பார இளைப்புமுண்
[டோ
- 211 ஒரு இளைப்பு மில்லை ஐயா ஓடிவருவேன் என்றான்
ஓடிவருவேனென்க உத்தமருங் கேட்டுவந்து [மும்
- 212 (அம்மா) உன்வாக்கு நலமழகும் மங்கள ஸ்தோத்திர
உன் ஸ்தோத்திரங்களாலே செவியும் குளிர்ந்த
[தம்மா
- 213 உனக்கான தொருவரமுங் கேளாய் நீ உத்தமியே
(உன்) பர்த்தா உயிர் தவிரப் பிரியவரங்கேளாய்

- 214 வரந்தருவ துண்டானால் மஹாராஜா சொல்லுகி
[தேன்
(எங்கள்) யவசேன ராஜருக்கும் ஏற்றமுள்ள தேவி
[யர்க்கும்]
- 215 இருவருக்கும் இரண்டுகண்ணும் இராஜஜியமும்
வேண்டுமென்றாள்
தந்தேன் நான் இந்தவரம் சாவித்திரியம்மா வுனக்கு
- 216 தந்தேன் நான் என்றுசொல்லி தருமர் நடக்கலுற்
[ரூர்
தருமர் நடக்கலுமே தார் குழலாள் பின்னடந்தாள்]
- 217 பின்னால் நடந்திடவே பெருமாள் திரும்பி நின்று
ஏன் பெண்ணே சாவித்திரி இன்னம் வருகின்றாய்
- 218 மான்கலைகளுண்டு (மத) யானையுண்டு வேடருண்டு
பார்க்கப்பயங்கரமாய் புலியுண்டு சிங்கமுண்டு
- 219 பகழி மிருகமுண்டு இந்தப்பயமான காடுதன்னில்
போவாய் நீ ஊர்தனக்குப்பொற்கொடியே என்று
[சொன்னார்]
- 220 (ஐயா) சத்துக்கள் தன்னுடனே சகவாசஞ் செய்தி
[ருந்தால்
மஹாபலன்கள் உண்டென்று மஹான்கள் சொல்லி
[டுவார்]
- 221 உம்முடனே கூட வழிநடந்தால் எந்தனுக்கு
ஒருபயமுமில்லை யிப்போ ஓடிவருவே னென்றாள்
- 222 ஓடிவருவேனென்க உத்தமருங் கேட்டுகந்து
மங்களவார்த்தை தனைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து
- 223 வாருமம்மா சாவித்திரி (உன்) மணவாளர் தன்னை
[விட்டு
வேறொருவரங்கேளாய் மெல்லியரே என்றுசொன்னார்]
- 224 (ஐயா) புத்திரனில்லாத புகழுடைய அசுவபதி
அதுவேமனக்குறையாய் என் ஐயருந்தானிருக்கார்
- 225 நல்லசத்துக்களாயும் சற்குணவரான வருமாய்
சத்குமாராளவர்க்குத் தாருமையா சற்குருவே

- 226 தந்தேனிந்தவரமும் சாவித்திரியம்மா வுனக்குத்
தந்தேன் நான் என்று தருமர் நடக்க வுற்றார்
- 227 தருமர் நடக்கலுமே தார்குழலாள் பின் நடந்தாள்
பின்னால் நடக்கலுமே பெருமாள் திரும்பி நின்று
- 228 ஏனோ வருகின்றாய்(இந்த) இருள்குழந்த காடுதன்னில்
உன் பர்த்தாவின் உத்தரகிரியை நீயுடனிருந்து
[செய்வதற்கு
- 229 போவாய்நீ ஊர்தனக்கு என்று சொன்னார்
[புண்ணியரும்
தருமருரைக்கலுமே தார்குழலும் ஏது சொல்வன்
- 230 (ஐயா)புத்திர ரில்லாவிட்டால் புண்ணிய வுலகமில்லை
புத்தென்னும் நரகமுண்டு பொல்லாத ஜன்மமுண்டு
- 231 மலடி என்று சொல்லி மானிடர்கள் ஏசிடுவாள்
எந்தனுக்கு நூறுபிள்ளை தாருமென்றாள் ஏந்திழையும்
- 232 தந்தேன் நானிந்தவரம் சாவித்திரியம்மா உனக்கு
தந்தேனான் என்று சொல்லித் தருமரும் ஓடலுற்றார்
- 233 குறுக்காய் மறித்துமந்தக் கொம்பனையும் ஏது
[சொல்வன்
என்னைத்தொடர்ந்து ஏன்மறித்தாய் என்பீரோ
- 234 சிருஷ்டிப்பீர் நீரும் ஐகத்திலுள்ள மானிடரை
விசுவபதியாய் நிறைந்து விஷ்ணுவாய் இரக்பிப்பீர்
- 235 சம்ஹார மூர்த்தியுமாய்ச் சகலரையும் சம்ஹரிப்பீர்
தருமந்தவருத ராஜனென்று தானுரைப்பாள்
- 236 தீர்க்கமுடன் வாழ்த்தும் (உம்முட) திருவாக்குப்
[பொய்யாமோ
பதிவிரதையாவார்கள் பர்த்தாவை யன்றி யிலே
- 237 பதிவிரதா தருமத்தில் பழுதுகள் வாராதே
பதிவிரதைப் பேரொழிய பட்டப்பெயர் இல்லாதே
- 238 அருந்தவப் பேரொழிய அவப் பெயர் இல்லாதே
புத்திரரைப் பெற்றெடுக்க உபாயமொன்று
[சொல்லுமென்றாள்
- 239 தெட்டினாய்என்னையிப்போ சிறுபெண்ணே சாவித்
தர்க்கங்கள் சாஸ்திரங்கள் சகலமும் கற்றாலும் [திரி

- 240 உன்னைப்போல் ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணார்
[ஒருவர்களும்
உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தால் (என்) உள்ளங்
[குளிரந்ததம்மா
- 241 எப்பொழுதும்போல் யவசேனர் தேவியுடன்
இழந்தகண்ணையடைந்து இராஜ்ஜியத்தை
[யரளவென்றும்
- 242 சத்தியவான் தன்னுடனே நீ சம்பிரமமாய் வாழ
[வென்றும்
உந்தனுக்கு நூறுபிள்ளை உன் தந்தையர்க்கு
[நூறுபிள்ளை
- 243 என்று வரங்கொடுத்து யமராஜர் போனபின்பு
ஐந்து வரங்கொடுத்து அந்தர்த்தான மானபின்பு
- 244 ஓட்டம் பெருநடையாய் ஓடிவந்தாள் சாவித்திரி
நாயகர் தன் தலையை எடுத்து மடியில் வைத்து
- 245 சுந்தரனார் தன்னுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து
[இருந்தாள்
சொப்பனங்கள் கண்டதுபோல் திடுக்கிட்டுக்
[கண்விழித்து
- 246 மஹாபுருஷர் வந்தார் மங்கையரே நீ கண்டாயா
அறிந்திடுவேன் நாயகரே அனேகம் பொழுதாச்சு
- 247 அனேகம் பொழுதாச்சு அஸ்தமனமாச்சுதையா
மேகம்வந்து மூடிவெளிச்ச மொன்றுந் தோன்ற
[வில்லை
- 248 போவோம் நாம் வாருமென்று பொற்கொடியாள்
[கைப்பிடித்து
பழங்கள் மூட்டைதன்னை பாவையருந்தானெடுத்து
- 249 கண்டகக்கோடாலி எடுத்து மவள்தோளில் வைத்து
சத்தியவான் கைப்பிடித்து சாவித்திரிதான்
[நடந்தாள்

சாவித்திரியம்மன் கணவர் ஜீவனைமீட்டு மாமன் மாமியிடம்

வருதல்

- 250 மெள்ள நடந்தாளே மிருது குழலாள் நாதருடன்
காட்டுத்தீயால் வெளிச்சங்கொண்டு வழிநடந்தாள்
- 251 நகைத்திர வெளிச்சம் நன்றாய் விளங்கிடவே
வழிகண்டுகொண்டு நடந்தாரிருவருமாய்
- 252 இவர்கள் கதையிங்கே இப்படியும் தானிருக்க
யவசேனர் தேவியுடன் ஏதுசெய்வாரப்போது
- 253 காரணங்கள் தோன்றவில்லை கண்கள் தெரிகிறது
மைந்தரும் தேவியரும் வாராதிருப்பானேன்
- 254 அங்குமிங்கும் ஓடிப்பார்த்தே புலம்பலுற்றார்
எங்குங்காணாதே ஏங்கிப்புலம்பலுற்றார்
- 255 அபயமபய மென்று அழுதாரிருவருமாய்
வனத்திலேயுள்ள மஹரிஷிக ளெல்லாரும்
- 256 எல்லாரும் வந்திருந்து ராஜனுக்கு ஏது சொல்வாள்
(உம்ம) புத்திரற்குத் தீங்கில்லை பொற்கொடியும் போ
[மிருந்தால்]
- 257 (அவள்) மானுடர் என்றும் மனுஷி என்றும் எண்
[ணதீர்
பொல்லாத லக்ஷணமும் இல்லையந்தப் பொற்கொடி
[க்கு]
- 258 இப்போ வரப்போரார்கள் ஏங்காதிருங்கென்று
அந்தணர்கள் தேற்ற அவர்களங்கு வீற்றிருந்தார்
- 259 சத்தியவானைத் தன் தோளின் மேலேயணைத்து
வந்து பணிந்தார்கள் மாதா பிதாவையப்போ
- 260 வந்து பணிந்த மகனை வாரி எடுத்தனைத்து
தந்தையரும் மார்புடனே தழுவி எடுத்தனைத்து
- 261 இத்தனை போதாக வராதிருப்பானேன் என்மகனே
காரணங்கள் என்னவென்று கான் முனையே சொல்லு
[மென்றார்]

262 (என்) வசமழிந்து நித்திரையும் பண்ணினேன் மகாத்
[மாவே

அதுவொழிய நானறியேன் என்றாரே சத்தியவான்

263 அந்தணர்கள் மஹரிஷிகள் (இந்த) ஆரணங்கைச்
[சூழ்ந்துகொண்டு
சாவித்திரி யம்மா நீர் காட்டுக்குப் போனீரே

264 காரணங்கள் யாது முண்டோ உரையீர் கடுக
[வென்றார்
காரணங்கன் உண்டு அதைச் சொல்வேன் மகரி
[ஷிகாள்

265 எல்லாருங் கேளுங்கள் என்னுடையவன் குறையை
அசுவபதி ராஜாவின் அருந்தபஸுயாகத்தில்

266 கன்னிகையாய் உதித்துக் கவலைகெடவே யிருந்தேன்
காட்டுக்கு வந்தேன் இந்தக்கணவரை நான் வரித்
[தேன்

267 நாரதமஹரிஷியும் என் நாயகரின் திங்கு சொன்னார்
அன்று முதல் இன்றளவும் அம்பிகையை வேண்டி
[நின்றேன்

268 இன்றைக்குக் காட்டுக்கு இருவருமாய்ப் போனோமே
எமராஜர் எந்தனுட நாயகரைக் கொண்டு சென்றார்.

269 பின்னே நடந்துசென்று பொருளைவேண்டி நின்றேன்
ஐந்துவரமுங் கொடுத்து அந்தர்த்தான மடைந்தார்

270 ஐந்துவரம் ஏதென்றால் அந்தணர்காள் சொல்லு
[கிறேன்
(எங்கள்) யவசேன ராஜருக்கும் ஏற்றமுள்ள தேவி
[யர்க்கும்

271 இருவர்க்கு மிரண்டு கண்ணும் இராஜஜியமும் வாங்
[கிவந்தேன்
(எங்கள்) அசுவபதி ராஜருக்கு நூறுபிள்ளைவேண்டி
[வந்தேன்

272 எந்தனுக்கு நூறுபிள்ளை கேட்டுவரம் வாங்கிவந்தேன்
எந்தனுட பர்த்தாவை எழுப்பவரம் வாங்கிவந்தேன்

- 273 ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் என்றே அனைவர்களும்
எமனுடனே தர்க்கித்த ஏத்தமுள்ள தேவியிவள்
- 274 மறித்த அவள் பர்த்தாவை வரவழைத்துக்
[கொண்டாளே
(ஐயா) உங்கள் மைந்தனையும் மீட்டுவந்தாள் மறுபடி
[யும் கண் கொடுத்தாள்
- 275 (இவள்) ஈசுவரியோ வென்று எல்லவரும் கண்டுநக
[தாள்
மாமனும் மாமியரும் மனமகிழ்ந்து கண்களித்து
- 276 மாமியாரும் மகளை மகிழ்ந்தே எடுத்தணைத்து
(அம்மா) உன்பதிவிரதா தருமத்தால் பாக்கிய
[மெல்லாமடைந்தோம்
- 277 (என்று) உத்தமியைக் கொண்டாடி உகந்தா ரிருவரு
சத்தியவானுந் தர்மபத்தினியைக் கொண்டாடி [மாய்
- 278 ஆனந்த சாகரத்தில் அமிழ்ந்தே களிகூர்ந்தார்
(இப்படி) சந்தோஷமாயிருக்க சாலுவதேசத்திலிருந்து

சாவித்திரியம்மன் முதலியோர் இராஜ்ஜியமடைந்து சுகித்தல்.

- 279 கடுகியொரு தூதன்வந்து கண்டுமந்த ராஜாவை
(உம்ம) சத்துரு ராஜாவுந்தான் மாண்டுபோனதினால்
- 280 இராஜ்ஜியமாள்வதற்கு வாருமென்றுகைதொழு
பட்டத்து யானை தன்னில் யவசேனர் ஏறிவர [தான்
- 281 அசுவத்தின்மேலே ஏறிவந்தார் சத்தியவான்
சாவித்திரிதேவியும் தன்மாமியுடன் தண்டிகையில்
- 282 ஏறிவர எல்லவரும் இன்பமுடன் கண்களிக்க
வாத்தியங்கள் தான்முழங்க வந்தார் தந்தேசத்தில்
- 283 பட்டணத்து வீதிசுற்றி வந்தார் அரண்மனையில்
இஷ்டமுடன் ராஜ்ஜியத்தை யவசேனர் தானடைந்
- 284 அசுவபதி ராஜருக்கு அப்பொழுது தூதனப்ப [தார்
மாள்வி தேவியுடன்வந்தாரே அசுவபதி

- 285 யவசேனராஜா எதிர் கொண்டு உபசரித்து
உம்ம மங்கையரால் வந்த வாழ்வு இதுராஜாவே
- 286 அசுவபதிராஜா அதிக சந்தோஷமுடன்
மங்கையுடன் தன்மகிமை மனமகிழ்ந்து தான்கேட்டு
- 287 அன்னையருந் தந்தையரும் அருமை மகளை அணைத்து
கண்களித்து ஆனந்த நீர் சொரிந்தார் கண்மலரால்
- 288 சாவித்திரி நாயகரும் (ராஜா) தாளடியினிற் பணிய
கண்களித்து ஆனந்தங் கொண்டேமனமகிழ்ந்தார்
- 289 தபஸாலதிகமுள்ள சாவித்திரி யம்மனவள்
தம்பிமார் நூறுடனும் தன்புதல்வர் நூறுடனும்
- 290 எமராஜன் தன் கிருபையால் ஏற்றமுள்ள ராஜ்ஜி
[யத்தில்
சங்கரியைப் பூஜைபண்ணி ஸௌபாக்கிய வதியாயி
[ருந்தாள்
- 291 மார்க்கண்டேயர் உரைக்கமனமகிழ்ந்து பாண்டவர்
[கள்
ஆச்சரியமாகுமிந்த அருங்கதையைக்கேட்டுமவாள்
- 292 அம்மன் மகத்து வத்தைக் கேட்டு மனங்குளிர்ந்து
சாவித்திரி தேவியரைச் சிந்தை பண்ணியே ஸ்துதித்
[தாள்
- 293 ஒத்திசைத்த கெம்புடனே ஒளிமுத்துக் கோர்த்தாப்
[போல்
சித்திரமாம் பாரதத்தின் நடுவிருக்கும் சற்கதையை
- 294 கற்றவருங் கேட்டவரும் கற்றுக் கொடுத்தவரும்
சாவித்திரியம்மனைப்போற் சந்தோஷமாயிருப்பாள்
- 295 மங்கிலியம் தான்பெருகும் மைந்தர்களைப் பெற்றிடு
[வாள்
மஹாதேவி தன்கிருபையால் வாழ்ந்திடுவார் என்று
சொன்னார்

விளம்பரம்.

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மாளால்

பிரசுரிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்கள்.

1	வால்மீகி ராமாயணப்பாட்டும் ஞானராமா யணக் கப்பலும்	...	0	8	0
2	குசலவ வர்க்கியம்	...	0	8	0
3	அனந்தங்காடு	...	0	4	0
4	ஸ்ரீ பார்வதி அம்மன் சோபனம்	...	0	9	0
5	வேதாந்தப் பாட்டுகளும் தினசரி ஸ்தோத்திரங்களும்	...	0	8	0
6	ஜீவநாடகம் முதலிய சில அத்தைவதத் பாட்டுகளும் பஞ்சீகரண மகாவர்க்கியமும்	0	4	6	
7	பஞ்சீகரண கட்டம்	...	0	0	6
8	சாவித்திரி பாடம்	...	0	3	0
9	ஐந்து கும்மிகள்	...	0	3	0
10	குறவஞ்சி (அகண்ட வெளிக்குறம், வேதாந்தக் குறம் தர்மம்பாள்)	...	0	3	0
11	கலைஞானி தாபுமானா-மூன்று பாடங்களின் விரிவுரை	...	0	8	0

கிடைக்குமிடங்கள்:—

R. S. S. அம்மாள்,

SRI VIDYA COLONY, No. 33, Edward Eliot Road,
MYLAPORE, MADRAS.

R. S. சுப்ரமணிய வாத்தியார்.

Book-seller, கல்பாத்தி, பாலக்காடு

பி. டி. பாணி அண்டு, கோ.

17, வேங்கடாசல சேட்டித் தெரு, திருவல்லிக்கேணி.